## Liedvertalingen • Liedrecital ‘Het koude noorden en het warme zuiden’

**Soluppgång**
Under himlens purpurbrand
Ligga tysta sjö och land,
Det är gryningsstunden.
Snöig gren och frostvit kvist
Tecka sig så segervisst
Mot den röda grunden.

Riddarn står vid fönsterkarm,
Lyssnar efter stridens larm,
Trampar golvets tilja.
Men en smal och snövit hand
Kyler milt hans pannas brand,
Böjer mjukt hans vilja.tenderly

Riddarn sätter horn till mun,
Blåser vilt I gryningsstund,
Över nejd som tiger.
Tonen klingar, klar och spröd,
Branden slocknar, gyllenröd,
Solen sakta stiger.
*Dichter: Tor Hedberg*

**Zonsopkomst**
Onder de purperen gloed van de hemel
Liggen het meer en het land stil,
Het is het uur van de dageraad.
Besneeuwde takken en vorstwitte twijgen
Tekenen zich zo zelfverzekerd af
Tegen de rode achtergrond.

De ridder staat bij de vensterbank,
Luistert naar het rumoer van de strijd,
Hij stampt op de harde vloer.
Maar een smalle en sneeuwwitte hand
Koelt zachtjes de hitte op zijn voorhoofd,
Buigt zacht zijn wil.

De ridder zet de hoorn aan zijn mond,
Blaast wild in het ochtendgloren,
Over het zwijgende land.
De toon klinkt, helder en broos,
Het vuur dooft, goudrood,
De zon stijgt langzaam op.

**Illalle**
Oi, terve! tumma, vieno tähtiilta,
Sun haaveelista hartauttas’ lemmin
Ja suortuvaisi yötä sorjaa hemmin,
Mi hulmuaapi kulmais’ kuulamilta.

Kun oisit, ilta, oi, se tenhosilta,
Mi sielun multa siirtäis’ lentoisammin
Pois aatteen maille itse kun ma emmin,
Ja siip’ ei kanna aineen kahlehilta!

Ja itse oisin miekkoinen se päivä,
Mi uu puneena saisin luokses’ liitää,
Kun tauonnut on työ ja puuha räivä,
Kun mustasiipi yö jo silmään siitää
Ja laaksot, vuoret verhoo harmaa häivä
Oi, ilta armas, silloin luokses kiitää!
*Dichter: Aukusti Valdemar Forsman*

**Aan de avond**
O, hallo! donkere, kleine sterrennacht,
Jouw dromerige toewijding is mij dierbaarder
En jij zou de nacht daar sierlijker maken,
Vanuit de glinsterende hoeken van de wolken.

Als jij er was, avond, o, die magische nacht,
Die de ziel sneller van de aarde zou dragen
Weg van het land der gedachten zelf, wanneer ik er niet ben, en vleugels haar niet van de ketenen der materie bevrijden!

En ikzelf zou die dag een krijger zijn,
Dat ik in mijn blozende gedaante naar jou zou kunnen vliegen,
Wanneer werk en zwoegen zijn gestaakt,
Wanneer de zwartgevleugelde nacht al in zicht is
En de valleien en bergen gehuld zijn in grijze mist,
O, lieve avond, dan zou ik naar jou vliegen!

## Six Songs, Op. 48

**Gruss**
Leise zieht durch mein Gemüt
Liebliches Geläute.
Klinge, kleines Frühlingslied,
Kling hinaus ins Weite.
Zieh hinaus, bis an das Haus,
Wo die Veilchen sprießen.
Wenn du eine Rose schaust,
Sag, ich lass’ sie grüßen.
*Dichter: Heinrich Heine*

**Groet**
Zachtjes klinkt er door mijn hart
een lieflijk geluid.
Klink, klein lenteliedje,
weerklink in de verte.
Ga verder, tot aan het huis
waar de viooltjes bloeien.
Als je een roos ziet,
zeg dan dat ik haar de groeten doe.

**Dereinst, Gedanke mein**
Dereinst, Gedanke mein
Wirst ruhig sein.
Läßt Liebesglut
Dich still nicht werden:
In kühler Erden
Da schläfst du gut;
Dort ohne Liebe

**Ooit, mijn gedachte**
Ooit, mijn gedachte,
zul je rust vinden.
Als de vurigheid van de liefde
je niet tot rust laat komen:
In de koele aarde
zul je goed slapen;
Daar, zonder liefde

Und ohne Pein
Wirst ruhig sein.

Was du im Leben
Nicht hast gefunden,
Wenn es entschwunden
Wird's dir gegeben.
Dann ohne Wunden
Und ohne Pein
Wirst ruhig sein.
*Dichter: Emanuel Geibel*

**Lauf der Welt**
An jedem Abend geh' ich aus,
Hinauf den Wiesensteg.
Sie schaut aus ihrem Gartenhaus,
Es stehet hart am Weg.
Wir haben uns noch nie bestellt,
Es ist nur so der Lauf der Welt.

Ich weiß nicht, wie es so geschah,
Seit lange küss' ich sie,
Ich bitte nicht, sie sagt nicht: ja!
Doch sagt sie: nein! auch nie.
Wenn Lippe gern auf Lippe ruht,
Wir hindern's nicht, uns dünkt es gut.

Das Lüftchen mit der Rose spielt,
Es fragt nicht: hast mich lieb?
Das Röschen sich am Taue kühlt,
Es sagt nicht lange: gib!
Ich liebe sie, sie liebet mich,
Doch keines sagt: ich liebe dich!
*Dichter: Johann Ludwig Uhland*

**Die verschwiegene Nachtigall**
Unter den Linden, an der Haide,
Wo ich mit meinem Trauten saß,
Da mögt ihr finden, wie wir beide
Die Blumen brachen und das Gras.
Vor dem Wald mit süßem Schall,
Tandaradei!
Sang im Tal die Nachtigall.

Ich kam gegangen zu der Aue,
Mein Liebster kam vor mir dahin.
Ich ward empfangen als hehre Fraue,
Daß ich noch immer selig bin.
Ob er mir auch Küsse bot?
Tandaradei!
Seht, wie ist mein Mund so rot!

Wie ich da ruhte, wüßt' es einer,
Behüte Gott, ich schämte mich.
Wie mich der Gute herzte, keiner
Erfahre das als er und ich—
Und ein kleines Vögelein,
Tandaradei!
Das wird wohl verschwiegen sein.
*Dichter: Karl Joseph Simrock*

**Zur Rosenzeit**
Ihr verblühet, süße Rosen,
Meine Liebe trug euch nicht;
Blühet, ach! dem Hoffnungslosen,
Dem der Gram die Seele bricht!

en zonder pijn,
zul je rust vinden.

Wat je in het leven
niet hebt gevonden,
zal je worden gegeven
als het verdwenen is.
Dan, zonder wonden
en zonder pijn,
zul je rust vinden.

**De loop van de wereld**
Elke avond ga ik op pad,
het weilandpad op.
Ze kijkt vanuit haar tuinhuisje,
dat vlak naast het pad staat.
We hebben elkaar nooit afgesproken,
zo gaat het nu eenmaal in het leven.

Ik weet niet hoe het zo is gekomen,
ik kus haar nu al zo lang,
ik vraag het niet, ze zegt geen 'ja'!
Maar ze zegt ook nooit 'nee'.
Als lippen graag op lippen rusten,
houden we het niet tegen, we vinden het fijn.

Het briesje speelt met de roos,
het vraagt niet: houd je van me?
Het roosje koelt zich aan de dauw,
het zegt niet lang: geef!
Ik hou van haar, zij houdt van mij,
maar geen van beiden zegt: ik hou van je!

**De verborgen nachtegaal**
Onder de linden, aan de heide,
Waar ik met mijn geliefde zat,
Daar zult gij wellicht vinden hoe wij beiden
De bloemen plukten en het gras.
Voor het bos, met zoete klanken,
Tandaradei!
Zong de nachtegaal in het dal.

Ik kwam naar de weide gelopen,
Mijn geliefde was me voorgegaan.
Ik werd ontvangen als een edele dame,
Zodat ik nog steeds gelukzalig ben.
Of hij mij ook kussen aanbood?
Tandaradei!
Kijk, hoe rood mijn mond is!

Als iemand wist hoe ik daar rustte,
God verhoede het, zou ik me schamen.
Hoe de goede man mij liefhad, niemand
mag dat weten behalve hij en ik—
En een klein vogeltje,
Tandaradei!
Dat zal wel geheim blijven.

**In rozentijd**
Jullie verwelken, zoete rozen,
Mijn liefde heeft jullie niet gedragen;
Bloei, ach! voor de hopeloze,
Wiens ziel door verdriet wordt gebroken!

Jener Tage denk’ ich trauernd,
Als ich, Engel, an dir hing,
Auf das erste Knöspchen lauernd
Früh zu meinem Garten ging;

Alle Blüten, alle Früchte
Noch zu deinen Füßen trug
Und vor deinem Angesichte
Hoffnung in dem Herzen schlug.

Ihr verblühet, süße Rosen,
Meine Liebe trug euch nicht;
Blühet, ach! dem Hoffnungslosen,
Dem der Gram die Seele bricht!
*Dichter: Johann Wolfgang von Goethe*

**Ein Traum**
Mir träumte einst ein schöner Traum:
Mich liebte eine blonde Maid;
Es war am grünen Waldesraum,
Es war zur warmen Frühlingszeit:

Die Knospe sprang, der Waldbach schwoll,
Fern aus dem Dorfe scholl Geläut—
Wir waren ganzer Wonne voll,
Versunken ganz in Seligkeit.

Und schöner noch als einst der Traum
Begab es sich in Wirklichkeit—
Es war am grünen Waldesraum,
Es war zur warmen Frühlingszeit:

Der Waldbach schwoll, die Knospe sprang,
Geläut erscholl vom Dorfe her—
Ich hielt dich fest, ich hielt dich lang
Und lasse dich nun nimmermehr!

O frühlingsgrüner Waldesraum!
Du lebst in mir durch alle Zeit—
Dort ward die Wirklichkeit zum Traum,
Dort ward der Traum zur Wirklichkeit!
*Dichter: Friedrich Martin von Bodenstedt*

**Regret**
Devant le ciel d’été, tiède et calmé,
Je me souviens de toi comme d’un songe,
Et mon regret fidèle aime et prolonge
Les heures où j’étais aimé.

Les astres brilleront dans la nuit noire;
Le soleil brillera dans le jour clair;
Quelque chose de toi flotte dans l’air,
Qui me pénètre la mémoire.

Quelque chose de toi qui fut à moi:
Car j’ai possédé tout de ta pensée,
Et mon âme, trahie et délaissée,
Est encor tout entière à toi.
*Dichter: Paul Bourget*

**Green**
Voici des fruits, des fleurs, des feuilles et des branches.

Met weemoed denk ik terug aan die dagen,
Toen ik, mijn engel, aan jou gehecht was,
Wachtend op de eerste knop
Vroeg naar mijn tuin ging;

Alle bloemen, alle vruchten
Droeg ik nog aan je voeten
En voor jouw aangezicht
Klopte de hoop in mijn hart.

Jullie verwelken, lieve rozen,
Mijn liefde heeft jullie niet gedragen;
Bloei, ach! voor de hopeloze,
Wiens ziel door verdriet wordt gebroken!

**Een droom**
Ooit had ik een mooie droom:
Een blond meisje hield van mij;
Het was in het groene bos,
Het was in de warme lentetijd:

De knoppen barstten open, het bosbeekje zwol aan,
In de verte klonk het klokgelui uit het dorp—
We waren vervuld van vreugde,
Volledig verzonken in gelukzaligheid.

En nog mooier dan de droom van weleer
Vond het plaats in werkelijkheid—
Het was in het groene bos,
Het was in de warme lentetijd:

De bosbeek zwol aan, de knoppen barstten open,
Klokgelui klonk vanuit het dorp—
Ik hield je stevig vast, ik hield je lang vast
En laat je nu nooit meer los!

O lentegroen bos!
Je leeft in mij door alle tijden heen—
Daar werd de werkelijkheid een droom,
Daar werd de droom werkelijkheid!

**Spijt**
Onder de zomerse hemel, zacht en rustig,
Herinner ik me jou als een droom,
En mijn trouwe weemoed koestert en verlengt
De uren waarin ik geliefd was.

De sterren zullen schitteren in de donkere nacht;
De zon zal schijnen in de heldere dag;
Er zweeft iets van jou in de lucht,
Dat mijn geheugen doordringt.

Iets van jou dat van mij was:
Want ik bezat al je gedachten,
En mijn ziel, verraden en verlaten,
Is nog steeds geheel van jou.

**Groen**
Hier zijn vruchten, bloemen, bladeren en takken
En hier is mijn hart, dat alleen voor u klopt.

Et puis voici mon cœur qui ne bat que pour vous:
Ne le déchirez pas avec vos deux mains blanches
Et qu'à vos yeux si beaux l'humble présent soit doux.

J'arrive, tout couvert encore de rosée
Que le vent du matin vient glacer à mon front.
Souffrez que ma fatigue, a vos pieds reposée,
Rêve des chers instants qui la délasseront.

Sur votre jeune sein, laissez rouler ma tête
Toute sonore encor de vos derniers baisers,
Laissez-la s'apaiser de la bonne tempête,
Et que je dorme un peu puisque vous reposez.
*Dichter: Paul Verlaine*

Scheur het niet met uw twee witte handen
En moge dit bescheiden geschenk uw prachtige ogen behagen.

Ik arriveer, nog helemaal bedekt met dauw
Die de ochtendwind op mijn voorhoofd doet bevriezen. Sta toe dat mijn vermoeidheid, rustend aan uw voeten, droomt van de dierbare momenten die haar zullen verkwikken.

Laat mijn hoofd op uw jonge borst rusten,
nog vol van de klank van uw laatste kussen;
laat het tot rust komen na de heerlijke storm,
en laat mij een beetje slapen, nu u uitrust.

**Spleen**
Les roses étaient toutes rouges
Et les lierres étaient tout noirs.
Chère, pour peu que tu te bouges,
Renaissent tous mes désespoirs.

Le ciel était trop bleu, trop tendre,
La mer trop verte et l'air trop doux.
Je crains toujours,—ce qu'est d'attendre!—
Quelque fuite atroce de vous.

Du houx à la feuille vernie
Et du luisant buis je suis las,
Et de la campagne infinie
Et de tout, fors de vous, hélas!
*Dichter: Paul Verlaine*

**Melancholie**
De rozen waren allemaal rood
En de klimop was helemaal zwart.
Liefste, zodra je maar beweegt,
Komen al mijn wanhoopgevoelens weer tot leven.

De hemel was te blauw, te teder,
De zee te groen en de lucht te zacht.
Ik vrees altijd – wat is het toch, dat wachten! –
Dat je op gruwelijke wijze van me wegvlucht.

Ik ben de hulst met zijn glanzende bladeren beu
En de glanzende buxus,
En het eindeloze platteland
En alles, behalve jou, helaas

## Siete Canciones Populares

*Tekst: Onbekend, traditionele Spaanse volksliederen*

**El Paño Moruno**
Al paño fino, en la tienda,
una mancha le cayó;
Por menos precio se vende,
Porque perdió su valor.
¡Ay!

**De Moorse stof**
Op de delicate stof in de winkel,
kwam een vlek.
Het wordt voorr minder verkocht,
omdat het zijn waarde heeft verloren
Ach!

**Seguidilla murciana**
Cualquiera que el tejado tenga de vidrio,
No debe tirar piedras al del vecino.
Arrieros semos;
¡Puede que en el camino
Nos encontremos!

Por tu mucha inconstancia
Yo te comparo
Con peseta que corre
De mano en mano;
Que al fin se borra,
Y creyéndola falsa
¡Nadie la toma!

**Seguidilla uit Murcia**
Je moet geen stenen naar de buurman gooien,
als je een glazen dak hebt.
We zijn allebei muilezeldrijvers;
misschien komen we elkaar wel tegen
op de weg!

Vanwege je grote wispelturigheid
vergelijk ik je
met een peseta die
van hand tot hand gaat;
die uiteindelijk zijn waarde verliest,
en omdat men denkt dat ze vals is,
neemt niemand haar nog aan!

*(De seguidilla is een snelle Spaanse dans in een driekwartsmaat. Een peseta is de Spaanse munteenheid voordat de euro werd ingevoerd.)*

**Asturiana**
Por ver si me consolaba,
Arriméme a un pino verde.

**De vrouw uit Asturië**
Om te zien of hij me kon troosten,
ging ik dicht bij een groene den staan.

Y el pino como era verde,
Por verme llorar, lloraba.

**Jota**
Dicen que no nos queremos
Porque no nos ven hablar;
A tu corazón y al mío
Se lo pueden preguntar.

Ya me despido de tí,
De tu casa y tu ventana,
Y aunque no quiera tu madre,
Adiós, niña, hasta mañana.

**Nana**
Duérmete, niño, duerme,
Duerme, mi alma,
Duérmete, lucerito
De la mañana.

**Canción**
Por traidores, tus ojos,
voy a enterrarlos;
No sabes lo que cuesta,
«Del aire»
Niña, el mirarlos.
«Madre a la orilla.»

Dicen que no me quieres,
Ya me has querido...
Váyase lo ganado,
«Del aire»
Por lo perdido,
«Madre a la orilla.»

**Polo**
¡Ay!
¡Guardo una pena en mi pecho!
¡Ay!
Que a nadie se la diré!

Malhaya el amor, malhaya,
¡Ay!
¡Y quien me lo dió a entender!
¡Ay!

En omdat de den groen was,
huilde hij ook toen hij me zag huilen!

**Jota**
Ze zeggen dat we niet van elkaar houden,
omdat ze ons niet zien praten.
Dat kunnen ze aan jouw hart
en het mijne vragen.

Ik neem nu afscheid van jou,
van je huis en je raam.
Ook al wil je moeder dat niet.
Tot ziens, meisje, tot morgen.

*(De Jota is een levendige volksdans, die door een danspaar gedanst wordt.)*

**Slaapliedje**
Slaap maar, kindje,
Slaap maar, mijn schatje,
Slaap maar, ochtendsterretje
Tot de morgen.

**Lied**
Omdat je ogen verraderlijk zijn,
zal ik ze begraven;
Je weet niet wat het kost,
„Uit de lucht”
Meisje, om ernaar te kijken.
„Moeder aan de oever.”

Ze zeggen dat je niet van me houdt,
maar je hebt wel van me gehouden...
Laat het gewonnen maar gaan,
„Uit de lucht”
Voor wat verloren is,
„Moeder aan de oever..”

**Polo**
Ach!
Er zit een verdriet in mijn hart!
Ach!
Maar dat zal ik aan niemand vertellen!

Vervloekt zij de liefde, vervloekt,
Ach!
En degene die mij daarop heeft gewezen!
Ach!

*(Het ritme van dit lied is karakteristiek voor de Flamenco)*